

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/327/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111220879
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111220879.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Bratislava, Údernícka 5 proti odporkyne O. E., bytom T. nad Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 395,91 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka a navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2013, č. k. 12C/267/2011 - 39, jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, spolu vo výške 69,29 Eur, do troch dní k rukám jeho právneho zástupcu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví označeným uznesením v prvom výroku zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. V druhom navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 16,87 Eur podľa § 11 ods. 3,4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V treťom a štvrtom výroku rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že späťvzatím návrhu navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania, preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne a tiež by bol povinný nahradiť trovy konania odporkyne. Nakoľko odporkyne v konaní žiadne trovy nevznikli, okresný súd jej ich náhradu nepriznal. Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia) za 28,20 Eur + 1x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.) za 7,63 Eur = 35,83 Eur, znížené o 20 %, tj. na sumu 7,17 Eur v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. z dôvodu ich neprimeranosti voči pohľadávke vzniknuté vstupom vedľajšieho účastníka do desiatok obdobných žalôb.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa

v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Rovnako proti uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou okresný súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie vedľajší účastník prostredníctvom svojho zástupcu. Považoval za nesprávny postup okresného súdu, keď v napadnutom uznesení pri náhrade trov vedľajšieho účastníka aplikoval § 150 ods. 1,2 O.s.p.. Moderačné právo súdu znížiť trovy konania, sú podľa § 150 ods. 1,2 O.s.p. formulované ako právo súdu a nie ako jeho povinnosť. Poukázal na mnohé rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu celého konania v plnej výške.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.).

Odvolaním vedľajšieho účastníka a navrhovateľa bolo napadnuté uznesenie okresného súdu iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť uznesenia a ostatné výroky uznesenia okresného súdu ostali právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov, vstúpila do konania, ako vedľajší účastník, taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnú

pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch, hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník konania uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania a to, ako sa zníženie alebo nepriznanie náhrady trov konania prejaví na majetkových pomeroch účastníka konania, ktorému má byť náhrada trov konania priznaná.

Navrhovateľ podaním zo dňa 04.02.2013, doručeným okresnému súdu dňa 06.02.2013, vzal návrh na začatie konania, v celom rozsahu späť.

Okresný súd sa v prejednávanej veci pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.

Odvolací súd však odlišne od okresného súdu dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Vedľajší účastník sa v danej veci nechal zastupovať právnym zástupcom. Okresný súd prvým krokom vypočítal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia) za 28,20 Eur + 1x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.) za 7,63 Eur = 35,83 Eur. Avšak druhým krokom nesprávne aplikoval na takto vypočítanú výšku trov konania vedľajšieho účastníka ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nakoľko nebola splnená jedna z podmienok na jeho aplikáciu, ktorou je neprimeranosť trov voči pohľadávke. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. bolo do O.s.p. zavedené pre prípady drobných sporov podľa § 200ea O.s.p., pri ktorých často dochádza k situácii, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu. Odvolací súd považuje za neprimeranosť už taký pomer medzi trovami a pohľadávkou, pri ktorom sa výška trov približuje k výške pohľadávky. V danom prípade však pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu 395,91 Eur a celkové trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali sumu 35,83 Eur, čo vo vzájomnom pomere nepredstavuje ani 1/11 zo sumy pohľadávky. Potom nie je na mieste, aby úspešnému účastníkovi konania neboli trovy konania uhradené v plnej výške, tak ako rozhodol okresný súd v napadnutom rozhodnutí.

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú trovy právneho zastúpenia vyčíslené podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia) za 28,20 Eur + 1x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhl.) za 7,63 Eur = 35,83 Eur k tomu 7,17 Eur DPH (§ 18 ods. 3 vyhl.), spolu vo výške 43,00 Eur.

Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 220 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom zmenil a vedľajšiemu účastníkovi na strane

odporcu priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške 43,00 Eur a na ich náhradu zaviazal navrhovateľa. Vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal náhradu trov konania za vyjadrenie zo dňa 28.01.2013, nakoľko toto vyjadrenie poslal vedľajší účastník elektronickou poštou dňa 21.02.2013, doručené okresnému súdu dňa 22.02.2013, avšak predmetné konanie bolo zastavené uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2013, č. k. 12C/267/2011 - 39. Trovy konania za tento úkon súd nepovažuje za účelne vynaložené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi, a to za jeden úkon právnej služby - odvolanie zo dňa 14.03.2013 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 14,10 Eur, k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, k tomu 4,38 Eur DPH (§ 18 ods. 3 vyhl.), spolu vo výške 26,29 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.